

[Hagen Hagensen]

at det ikke vil være muligt at få noget sligt igenem i vore nordiske broderlande.

Forslagsstillerne har haft kissejag og har ikke villet vente på, at der kom en betænkning. Det ville have været rimeligt, om man havde gjort det, for den betænkning, der nu er kommet frem, takket være at ministeren bad om at få den frem, efter at dette forslag var fremsat, giver jo netop svaret på, hvorfor der ikke skal foretages noget på dette område.

Flertallet i kommissionen siger, at der ikke er behov for at foretage noget af det, som man gerne ser gennemført fra forslagsstillernes side. Og hvem er så dette flertal? Det består af formand Poul Dam, som mange af os kender som en særdeles frisindet og tænksom mand, og så i øvrigt af repræsentanterne for socialministerens, undervisningsministerens, kulturministerens og justitsministerens områder samt den meget kyndige på emnets juridiske område, landsdommer Svend Danielsen. Men mindretallet, hvem er det? Det er repræsentanter for bøsser og lesbiske, det er Dansk Kvindesamfund og en læge. Jeg synes, der er grund til at fremhæve dette, også i henseende til, hvad det er, man er ved at indskibe sig i her.

Forslaget indebærer i øvrigt, at den landvinning, der blev opnået i arveafgiftsmæssig henseende for bl.a. samlevende af samme køn, må opgives, hvis forslagene gennemføres. Finder forslagsstillerne, at det er rigtigt at gøre det, når det gælder noget, som de selv fik igennem i sin tid?

Der er i øvrigt områder, bl.a. vedrørende pensionsforhold og andre ting, hvor de særligt berørte grupper har grund til at forvente, at der sker noget mere, og det må da overvejes, hvordan man kan gennemføre disse ting.

Der skal og må ikke finde diskrimination sted på grund af seksualvaner eller lignende, men der bør ikke indføres diskrimination med omvendt fortegn af andre, der lever i parforhold eller ønsker at gøre det, hvad enten de er af samme eller af forskelligt køn; det ville blive tilfældet, hvis man gennemfører forslaget her.

I betænkningen står i bemærkningerne til den lovskitse, som udvalget fremkom med – hvis man skulle lave en registreringsordning – at der herved etableres et helt nyt retsinstitut. Danmark må gerne være med blandt foregangslande, men det skal være på områder, hvor det, som lovforslaget omfatter, er i trit

med andre lande, hvor særligt de nordiske lande vel klart kommer ind i billedet. Men – og det understreger vi fra Det Konservative Folkepartis side – vi godtager ikke noget nyt retsinstitut, som det er udtrykt i lovforslaget.

Lad mig så i øvrigt have lov til at sige, at når fru Pia Gjellerup citerer en løserevet bemærkning, som hr. Kent Kirk skulle have udtalt til en avis, så er det vist lidt rigelig meget at gøre ud af ordene, »tænk, hvis alle gjorde det«. Der er så mange ting, man kunne tænke sig. Tænk, hvis vi alle sammen også tænkte på en måde, som man gør det her; så tror jeg egentlig ikke, det ville være rimeligt.

Jeg skal ikke sige mere om dette, kun slutte med at føje til, at der aldeles ikke fra mit partis side er eller har været tale om nogen løftet pegfinger. Jeg har understreget, at hver enkelt person må have lov til at leve sit liv, som man vil det inden for de retsnormer, som der nu engang er gældende, og det skal der være frihed til; men vi skal ikke lave nogen særordninger, hvor der ikke er behov derfor.

#### **Ebba Strange (SF):**

Da vi i 1984 nedsatte kommissionen til belysning af bøssers og lesbiskes forhold i samfundet – det var det, justitsministeren tog sit udgangspunkt i – fik kommissionen et kommissorium. Men jeg husker fra debatten, at det også blev sagt fra forslagsstillernes side, at det naturligvis ikke betød, at der ikke kunne ske noget på dette område i de år, kommissionen sad. Naturligvis ville det være muligt – også mens kommissionen arbejdede – at komme med lovforbedringer, hvis et flertal i Folketinget fandt, at det var nødvendigt. Og som det er blevet nævnt flere gange her i salen, har vi da også i den periode, kommissionen har siddet, ændret arveafgiftsreglerne, og vi foretog i sidste samling en ændring af diskriminationsbestemmelserne i straffeloven og antidiskriminationsloven, selv om kommissionen stadig væk sad.

Når et flertal af medlemmer her i Tinget til justitsministerens utilfredshed har valgt at fremsætte forslag om registreret partnerskab, inden kommissionen var færdig med sit arbejde, så er det, som vi også skriver i bemærkningerne, i et ønske om at få forslaget gennemført i år.

Nu har vi så i mellemtiden fået kommissionens afsluttende betænkning, og det er da rig-